

at der er formelle Banfeligheder til Stede, som gøre, at Rigsdagen ikke bør vedtage en Bestemmelse som denne.

Alberti: Der er et Par af de foreliggende Vædringsforslag, som nøde mig til at gøre nogle faa Bemærkninger. Det høje Ting vil erindre, at jeg ved Finanslovens 1ste Behandling rettede det Spørgsmaal til den højtærede Indenrigsminister, om det kunde ventes, at der fra Regeringens Side vilde fremkomme et Lovforslag, sigtende til et forbedret og stærkere Tilsyn med Landets Sparekasser. Og efter det meget imødefommende Svar, den højtærede Minister gav mig, maa jeg sige, at jeg ikke havde tænkt mig Muligheden af, at det hele skulde løbe ud i det lille Forslag, som nu er stillet her ved Finanslovens 3dje Behandling om at bevilge 14,000 Kroner til Sparekasseforeningerne til en forbedret Revision. Jeg tror, at naar der virkelig skal gøres noget i denne Sag — og jeg er ganske enig med den ærede Drøfsør for Flertallet i, at det er rigtigt og nødvendigt, at der bliver gjort noget, idet det er i alle Sparekassers sælles Interesse, at Tilliden til det hele Sparekasseshystem ikke bliver svækket og brudt ved de enkeltvis og i de senere Aar temmelig ofte foresaldende Underløb — maa der gøres noget ganske andet og mere, noget stærkere og mere bindende. Og jeg kan ikke komme fra, at det, som jeg den Gang omtalte, vistnok vilde ramme Maalet, var, at man foruden en stærk Revision — og navnlig en Revision som den, der af den højtærede Minister er paatænkt ved det foreliggende Forslag: en uventet Revision — fik Regler, som forhindrede en enkelt Person fra i nogen som helst Sparekasse at være baade Bogholder, Kasseler og Disponent. Men jeg ser jo af det Bilag, som vedrører denne Sag — og jeg forstod det samme af den højtærede Ministers Udtalelse i Dag —, at den højtærede Minister viger tilbage for disse Kontrolbestemmelser, fordi han mener, at en nødvendig Følge af dem maatte blive, at man tillige fastsatte bestemte Regler for, hvorledes Sparekasserne maatte anbringe deres Penge, altsaa vel tilsvarende Regler til dem, der gælde for Udlaan af umyndiges Midler. Jeg kan nu ikke forstaa, hvorfor det skulde være nødvendigt at sætte dette Spørgsmaal i Forbindelse med Kontrolspørgsmaalet. Det forekommer mig, at disse to Spørgsmaal ikke have noget med hinanden at gøre. Ja, hvis Forholdet var det, at man i Sparekasserne her i Landet havde lidt hetydelige Tab derved, at Midlerne vare blevne slet anbragte, saa kunde jeg forstaa, at man ogsaa vilde

tage dette Spørgsmaal op. Men Forholdet er her det, at det i Forhold til de indskudte Summer er meget forspindende Beløb, som ere gaaede tabte for Sparekasserne derved, at Pengene ere blevne udlaante mod usforvarlig Sikkerhed, hvorimod det altid viser sig, at naar der har været noget galt med en Sparekasse, skyldes det ikke Uforsigtighed i Anbringelse af Pengene, men Uredelighed. Jeg kan ikke fatte, hvorfor det skulde være aldeles nødvendigt at sætte de to Ting i Forbindelse med hinanden, og jeg vil atter henstille til den højtærede Minister, om det ikke vilde være rigtigt at gøre et Forsøg paa at faa et Tillæg til Sparekasseloven, at faa Sparekasseloven taget op til fornyet Drøftelse og forhaabentlig faa den forbedret. Men vil man ikke gaa den Vej, vil man endelig nøjes med en Bevilling paa Finansloven, forekommer det mig, at det vilde have været meget naturligt at stille Forslag i Retning af, at der bevilgedes en Sum Penge til Ansættelse af yderligere Medhjælp til Sparekassinspektøren. Efter den allerede bestaaende Sparekasselov har Sparekassinspektøren jo en ikke faa ringe Myndighed til at undersøge en Sparekasses Tilstand; men man kan sige sig selv, at naar der er en 5—600 Sparekasser her i Landet, kan den enkelte Mand ikke foruden at varetage de andre Pligter, som Sparekasseloven paalægger ham, ogsaa i større Omfang tage sig paa at foranstalte en grundig Undersøgelse af de enkelte Sparekasser. Det forekommer mig, at man kunde bøde meget herpaa, hvis der paa Finansloven blev bevilget et Beløb til Hjælp for ham, saa at han kunde have rejsende Assistenten, som han kunde sende hvorhen, han vilde, og som kunde bistaa ham i hans Undersøgelser. Vi se jo paa et andet Omraade, at det har i en Henseende meget gavnlige Følger, at man har saadanne rejsende Estersyn. Jeg sigter her ved til Ildbrandskommissionerne. Der er ingen Tvivl om, at den rejsende Kommission, som vi faktisk have her i Landet, i høj Grad fremmer Folk bort fra at stikke Ild paa deres Ejendomme, og jeg tror ikke, at det vilde være umuligt for den højtærede Minister at finde en eller flere finansielle Sylow'er, som kunde rejse rundt og se Sparekasserne efter, vende Bunden i Vejret paa dem, tælle Pengene og se, om ogsaa Pengene virkelig vare til Stede. Jeg vil ikke just sige, at den paagældende skulde være udrustet med en saa stor Myndighed som Ildbrandskommissionen, men det vilde vel heller ikke være nødvendigt. Det stedlige Politii vilde vel nok kunne gøre Fyldest, naar den tilsynshavende først havde fundet, at der